

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/192/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215215540
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7215215540.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. S., N.. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9 Košice, na návrh rodičov matky V. S., N.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej M. K.J. N. L. X. Č.. XX a otca Q. X., N.. XX.X.XXXX, trvale bývajúceho M. K. N. L. L. Č.. X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice, v konaní o zvýšenie a zníženie výživného takto

r o z h o d o l :

Mení rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 76/2012 zo dňa 15.6.2012 tak, že zvyšuje výživné zo strany otca voči maloletej W. S., N.. XX.XX.XXXX, od 25.5.2015 do budúca zo sumy 70 € mesačne na sumu 110 € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky maloletej.

Dlžné výživné zo strany otca voči maloletej W. za obdobie od 25.5.2015 do 31.3.2016 vo výške 409 € zaväzuje otca zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh matky zamieta.

Návrh otca na zníženie výživného zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletej W. doručila tunajšiemu súdu dňa 25.5.2015 návrh, ktorým žiadala súd o zvýšenie výživného zo strany otca na maloletú W. zo sumy 70 € mesačne na sumu 150 € mesačne od podania návrhu do budúca, ktorý návrh odôvodňovala tým, že maloletá od 1.9.2015 mala začať navštevovať predškolské zariadenie a došlo k zvýšeniu odôvodnených potrieb maloletej, svoj príjem v tom čase udávala vo výške cca 470 € mesačne v čistom, uviedla poberanie rodinných prídavkov na maloletú, v súvislosti s bývaním hradila úhrady za nájom 158 €, hypotekárny úver 118 € a poistku za úver, hradila výdavky na cestovné do práce, telefónny paušál mesačne 15 € a štandardné výdavky na maloletú, uviedla ďalej poplatok za komunálny odpad 50 €.

Otec maloletej W. doručil tunajšiemu súdu dňa 16.6.2015 návrh, ktorým žiadal o zníženie výživného z jeho strany voči maloletej zo sumy 70 € mesačne na sumu minimálneho zákonom stanoveného výživného, ktorý návrh odôvodňoval tým, že od 1.6.2015 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde nebol pracovne zaradený.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 23P 223/2015 zo dňa 27.11.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2015, súd spojil na spoločné konanie konanie vo veci zvýšenia výživného začaté na návrh

matky, ako je uvedené vyššie, ktoré bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 23P 192/2015, s konaním o návrhu otca uvedeného vyššie, ktoré bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 23P 223/2015.

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 19.8.2015 navrhoval návrh otca na zníženie výživného zamietnuť z dôvodu, že nie je v prospech dieťaťa a k návrhu matky na zvýšenie výživného navrhoval upraviť sumu výživného primerane k veku a potrebám maloletej.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca cestou dožiadania, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Vyživovacia povinnosť otca voči maloletej W. bola naposledy upravená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 41P 76/2012 zo dňa 15.6.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.6.2012, ktorým rozsudkom maloletá W. bola zverená do osobnej starostlivosti matky, otec maloletej bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 70 € mesačne, pričom pri stanovení tejto výšky výživného súd vychádzal zo zistení, že maloletá bola dieťaťom v útlom veku, nemala ešte ani jeden rok veku, matka s ňou bola na rodičovskej dovolenke, v súvislosti s čím jej bol vyplácaný rodičovský príspevok vo výške 190 € mesačne, otec bol zamestnaný v spoločnosti K., kde dosahoval priemerný mesačný čistý príjem v rozpätí od 501 do 543 € mesačne.

V minulosti na tunajšom súde bolo vedené konanie pod sp. zn. 27P 269/2012, v ktorom konaní bolo konané o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného bol zamietnutý rozsudkom zo dňa 15.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.1.2014; konanie bolo začaté na návrh matky doručený súdu 15.6.2012; z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že maloletá nenavštevovala predškolské zariadenie, príjem otca v porovnaní s časom predchádzajúcej úpravy výživného sa nezvýšil a došlo k zvýšeniu príjmu matky, keďže okrem poberania rodičovského príspevku poberala aj mzdu.

Matka maloletej W. je od 1.10.2009, ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného, zamestnankyňou spoločnosti R. B..T..Y.. K. a z opisu mzdových listov matky od tohto zamestnávateľa vyplýva, že jej priemerný mesačný čistý príjem v roku 2014 bol 482,7 € a od 1.1.2015 doposiaľ je 513,10 €.

Otec maloletej bol rovnako ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného od 1.4.2008 zamestnancom spoločnosti K. P..B.. K., zo správ ktorej spoločnosti vyplýva, že ich zamestnancom bol otec do 11.6.2015, kedy bol s ním skončený pracovný pomer pre absencie, ako vyplýva z opisu jeho mzdových listov, od 1.1.2014 do skončenia pracovného pomeru dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 544,6 €. Spoločnosť K. P..B.. súdu oznámila, že otec u nich mohol pracovať i naďalej a mohol dosahovať pravdepodobný priemerný mesačný čistý príjem aspoň 483,19 €.

Na základe dohody o vykonaní práce otec pracoval od 24.4.2015 pre spoločnosť T., B..T..Y.. K., z ktorého pomeru v apríli 2015 dosiahol čistý príjem 38,59 €.

Otec maloletej je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý si pôvodne odpykával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach - Šaci, ktorý súdu oznámil predpokladaný termín konca trestu 20.12.2016 s tým, že ku dňu 20.7.2015 od nástupu do výkonu trestu zaradený pracovne nebol z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí, následne zo správ Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach súd zistil, že otec bol vo výkone trestu od 1.6.2015 a od 20.8.2015 je pracovne zaradený a z rozpisu pracovnej odmeny vyplýva príjem otca od augusta 2015 do decembra 2015 spolu v čistom 434,61 €; ústavu bola dňa 9.10.2015 doručená žiadosť o vykonanie zrážok z čistej pracovnej odmeny odsúdeného a je tam evidovaná vyživovacia povinnosť na maloletú W., na jej výživu z tejto čistej pracovnej odmeny otec prispel v októbri 2015 sumou 39,61 €, v novembri 2015 sumou 30,04 €, v decembri 2015 sumou 16,29 €.

Matka spolu s maloletou býva v 2-izbovom byte, ktorý je v jej osobnom vlastníctve, v súvislosti s ktorým bývaním hradí mesačné úhrady okolo 158 €, ďalšie osoby s ňou v tejto domácnosti nebývajú. V súvislosti s nadobudnutím tohto bytu matka spláca splátky úveru mesačne po 118 €, sebe matka hradí poplatok za lístky MHD 20 € mesačne, paušál za mobilný telefón 20 € mesačne, úhradu za internet v domácnosti a TV signál 8 € mesačne, v súvislosti s uvedeným bytom hradí aj daň z nehnuteľností ročne 16,60 € a hradí poplatok za odvoz odpadu za ňu a za maloletú vo výške 52 € ročne, ročne alebo polročne hradí poistenie súvisiace s uvedeným úverom 18, €.

Maloletá od 1.9.2015 navštevuje materskú škôlku, kde jej matka hradí mesačné platby v priemere vo výške po 50 € mesačne, začiatkom školského roka jej uhradila jednorazový poplatok 80 €, ktorý bolo potrebné uhradiť už mesiac pred nástupom maloletej do materskej škôlky, čo bol poplatok na hygienické potreby, posteľné oblečenie a podobne. Krúžkovým aktivitám, aj keď tieto sú dostupné v rámci uvedenej materskej škôlky, maloletá sa nevenuje z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov v rodine. Maloletá pravidelne polročne navštevuje ambulanciu kardiológa pre šelest na srdci, v súvislosti s ktorým problémom má predpísanú diétu, čo zvyšuje výdavky na dieťa. Matka maloletej v škôlke hradí jednorazové poplatky podľa požiadaviek škôlky, ako bol napr. poplatok za fotografie 7,50 €, výdavky súvisiace s karnevalom cca 20 €.

Matka okrem maloletej W. ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 145/2013 súd zistil, že otec bol v uvedenom konaní odsúdený za úmyselný prečin - marenie výkonu úradného rozhodnutia, do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný na základe príkazu na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody dňa 5.12.2014.

Ani otec okrem tohto dieťaťa ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Otec vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.10.2015 zotrval na svojom návrhu na zníženie výživného na maloletú W. dôvodiac výkonom trestu odňatia slobody, ktorý mu plynul od 1.6.2015, s predpokladaným termínom jeho ukončenia 20.12.2016, čím zdôvodňoval neschopnosť plnenia si vyživovacej povinnosti v pôvodne súdom stanovenej výške. K svojim predchádzajúcim zamestnávateľom uviedol, že od 1.4.2008 do 1.6.2015 bol zamestnancom spoločnosti K. P.B.. K., konštatoval, že okrem maloletej W. iné vyživovacie povinnosti nemá, keďže je vo výkone trestu odňatia slobody nemá žiadne náklady na bývanie, ani stravu, je slobodným, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani hnuťnej veci, na potreby maloletej W. prispieval len formou vyživovacej povinnosti. K tomuto vyjadreniu pripojil potvrdenie Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 9.10.2015, v ktorom je konštatované, že vo výkone trestu je otec od 1.6.2015 s predpokladaným termínom ukončenia tohto trestu 20.12.2016, pričom od 20.8.2015 je pracovne zaradeným a dosiahol čistý príjem v auguste 2015 41,01 €, v septembri 2015 102,50 €, z ktorého príjmu žiadne výživné v prospech maloletej W. uhradené nebolo.

Otec bol vypočítaný k predmetu konania cestou dožiadaného súdu - Okresného súdu Košice I dňa 21.12.2015 a vo svojej výpovedi uviedol, že s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasí, keďže je vo výkone trestu a nemá žiadne príjmy, preto žiadal návrh matky zamietnuť, opätovne žiadal o zníženie výživného z jeho strany voči maloletej W. z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody zo sumy 70 € na 30 % zo sumy životného minima, opätovne uviedol, že pred nástupom trestu vypomáhal aj inak než bežným výživným, ale v súčasnosti nemá z čoho hradiť výživné, je nemajetným, má dlhy, dlhuje 14.000 € W. A., 3.000 € spoločnosti W., okrem príjmu zo zaradenia do práce vo výkone trestu iné príjmy nemá, nikdy nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, po prepustení z trestu si mieni nájsť prácu a bude ochotný platiť viac; okrem W. iné vyživovacie povinnosti nemá, uviedol, že do nástupu trestu výživné vždy riadne platil, s maloletou nie je v žiadnom kontakte, čo zdôvodňoval tým, že matka dieťaťa si to neželá.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a zvýšil výživné zo strany otca voči maloletej W. a to odo dňa matkou podaného návrhu, teda od 25.5.2015, keďže dospel k jednoznačnému záveru, že od poslednej úpravy výživného sa odôvodnené potreby maloletej podstatne zvýšili a to predovšetkým v súvislosti s uplynutím doby troch rokov od poslednej úpravy výživného, v dôsledku čoho jednoznačne odôvodnené potreby dieťaťa v súvislosti jeho fyzickým a psychickým vývinom za uvedené obdobie troch rokov narástli a na úhrade zvýšených odôvodnených potrieb dieťaťa sú povinní primerane sa podieľať obaja rodičia, po podaní návrhu, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, maloletá následne nastúpila od 1.9.2015 do materskej škôlky, čo je ďalšia podstatná kvalifikovaná zmena pomerov na strane maloletej, ako to vyplýva z ustálenej súdnej praxe; pri stanovení konkrétnej výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej, ktorými potrebami sú potreby súvisiace s bývaním, ošatením, stravovaním, ako i kultúrnym a športovým vyžitím, na úhrade ktorých potrieb sú povinní primerane sa podieľať obaja rodičia, pričom na strane matky súd prihliadol k rodinným prídavkom, ktoré sú vyplácané k rukám matky a ktoré sú príspevkom štátu určeným na úhradu potrieb maloletej a prihliadol aj k pomernej časti plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany matky o dieťa formou osobnej starostlivosti oň, zároveň na strane matky súd zohľadnil skutočnosť, že jej priemerný mesačný čistý príjem sa zvýšil v priemere o 323,1 €, keďže v čase ostatnej úpravy výživného matka bola s maloletou na rodičovskej dovolenke a až následne nastúpila opätovne do práce, súd zohľadnil i vývoj životných nákladov.

Pomery na strane otca v porovnaní s časom predchádzajúcej úpravy výživného sa zmenili z dôvodu toho, že otec, ako je uvedené vyššie, je vo výkone trestu odňatia slobody, avšak vzhľadom na posudzovanie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej W. na túto okolnosť súd nemohol a ani neprihliadal, keďže túto situáciu si otec zavinil sám tým, že sa dopustil trestného činu a to úmyselného prečinu, čo nemôže a ani nie je posudzované v neprospech maloletého dieťaťa a preto na strane otca súd vychádzal z princípu potenciality jeho príjmov, ktorý princíp má prednosť pred princípom fakticity príjmov a teda vychádzal z toho, že otec mohol byť riadne zamestnaným, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania a mohol naďalej pracovať v spoločnosti K. P.B., v ktorej bol zamestnaný aj v čase predchádzajúcej úpravy výživného, keďže jeho pracovný pomer bol s ním skončený len pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny, pre absencie, a ako vyplýva zo správ spoločnosti K. otec naďalej u tohto zamestnávateľa mohol pracovať i doposiaľ, preto je nepodstatným pokiaľ ide o posudzovanie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej W. to, že isté obdobie otec mal nižší príjem počas zamestnania sa na dohodu o vykonaní práce a nepodstatným je i pokles jeho príjmov počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže, ako už bolo konštatované, tento stav si otec zavinil sám svojim konaním. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že súdom stanoveným výživným otec mohol a môže prispievať na úhradu potrieb maloletej W. bez ohrozenia potrieb svojich a svojej domácnosti.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že výživné súd upravil odo dňa, keď matka doručila súdu návrh bez rozčlenenia ku dňu, kedy sa zvýšili výdavky zo strany matky na dieťa v súvislosti aj s nástupom maloletej do materskej školy, keďže dospel k záveru, že takáto jednoliata úprava výživného počas sporného obdobia je v záujme dieťaťa zohľadňujúc možnosti dosahovania príjmov na strane otca v spoločnosti K., tak ako je to uvedené vyššie.

Súd zamietol návrh matky v prevyšujúcej časti a obdobne vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zamietol i návrh otca na zníženie výživného, keďže tento otcom podaný návrh je nedôvodným z dôvodov uvedených vyššie a teda z dôvodov, že otcom udávaný dôvod ním podaného návrhu je z pohľadu posudzovania vyživovacej povinnosti, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, bezdôvodným, pokles príjmov na strane otca v danom prípade nemôže mať za následok zníženie jeho vyživovacej povinnosti, keďže ako skončenie pracovného pomeru v spoločnosti K., tak i pokles príjmov otca počas ním odpykávaného trestu odňatia slobody si otec zavinil svojim konaním sám, nerešpektujúc svoju morálnu povinnosť vyživovať svoje dieťa, ako aj povinnosť špecifikovanú v citovanom zákonom ustanovení Zákona o rodine a teda povinnosť správať sa tak, a tak riadiť svoje záležitosti, aby svojim konaním neohrozil uspokojovanie odôvodnených potrieb svojho maloletého dieťaťa.

Vzhľadom na spätnú úpravu výživného došlo na strane otca za obdobie od 25.5.2015 do dňa 31.3.2016 k vzniku dlžného výživného vo výške 409 € (t.j. rozdiel medzi toho času súdom stanoveným výživným 110 € a pôvodne súdom určeným výživným 70 € za 10 celých mesiacov sporného obdobia, t.j. za mesiace jún 2015 až marec 2016, čo je spolu 400 € a za pomernú časť mesiaca mája 2015, t.j. za 7 dní uvedeného mesiaca, čo je 9 €), ktoré dlžné výživné súd otca zaviazal zaplatiť k rukám matky maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).